

Arrest

nr. 40 757 van 24 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 november 2008 en heeft zich op 19 november 2008 dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 december 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 8 oktober 2009.

1.3. Op 7 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 8 december 2009 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Zummar (Centraal-Irak). In 2005 begon u te werken in de winkel van uw stadsgenoot Yasser Khader, wiens zaak op de markt van Zummar vlakbij het militair centrum lag. Op 20 oktober 2008 werd u onderweg naar huis tegengehouden door vier gemaskerde mannen. Ze bedreigden u en eisten dat u een explosief zou plaatsen in één van de militaire voertuigen die bij de winkel waar u werkte, langskwam. Vijf dagen later vielen onbekenden uw ouderlijk huis binnen op zoek naar u. U was op dat ogenblik op bezoek bij uw vriend Bawer. De terroristen waren op zoek naar u omdat één van hun kompanen gearresteerd was en ze u ervan verdachten hem te hebben aangegeven. Diezelfde dag nam uw vader u mee naar zijn broer Abdulwahab in Bardiya, waar een smokkelaar voor u geregeld werd. Op 28 oktober 2009 hebt u Irak verlaten en op 18 november 2008 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart dd. 26 februari 2006; uw nationaliteitsbewijs dd. 4 september 2007; een attest van de mukhtar dd. 24 mei 2009.

B. Motivering

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw **identiteitskaart dd. 26 februari 2006** en uw **nationaliteitsbewijs dd. 4 september 2007** ter verificatie werden voorgelegd aan de Federale Politie. Uit hun analyse blijkt dat deze documenten volledig vervalst zijn en dus niet als authentieke bewijsstukken kunnen worden aanvaard. Het feit dat u vervalste documenten voorlegt, doet vermoeden dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten op intentionele manier te misleiden. De hierboven vastgestelde fraude ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid en doet ernstige twijfels rijzen bij de oprechtheid van uw asielaanvraag.*

Vervolgens dient, na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit het dorp Zummar gelegen in de provincie Ninewah (Centraal-Irak). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wel enige kennis heeft over de regio Zummar, maar echter ontoereikend voor iemand die beweert zijn hele leven in deze stad te hebben gewoond. U blijkt niet alleen vaak vage en onvolledige, maar ook foutieve antwoorden te geven op meerdere elementaire kennisvragen over de streek waar u volgens u verklaringen 25 jaar zou hebben gewoond. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u de aan de macht zijnde partij tijdens het regime van Saddam Hoessein niet correct wist te benoemen. Wanneer u immers gevraagd werd hoe de politieke partij van Saddam Hoessein heette, antwoordt u dat dit de "Jumhuri-partij" was. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dit niet correct te zijn. Er werd u vervolgens gevraagd wat u kunt vertellen over deze partij, waarop u antwoordt dat u niet zoveel van politiek kent, maar dat u weet dat de "Jumhuri-partij" een Irakese partij is. U verklaart voorts dat alle Irakezen zich verplicht moesten aansluiten bij de partij van Saddam Hoessein en dat dus ook u, uw moeder en uw broer lid waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het feit dat u, die beweert bewoner te zijn van Zummar, niet weet hoe de partij van Saddam Hoessein heette, noch enige uitleg kan verschaffen over deze partij, laat weinig ruimte om geloof te hechten aan uw bewering dat u uw leven lang in Zummar of Centraal-Irak gewoond heeft. De partij van Saddam Hoessein was immers de partij die tot 2003 alle macht in handen had en alomtegenwoordig was in de Centraal-irakese maatschappij. Van een inwoner van Zummar, die daar school heeft gelopen, mag dan ook worden verwacht dat hij deze partij kent, te meer daar u zelf verklaard hebt lid te zijn geweest van de partij van Saddam.

Gevraagd naar de verschillen tussen de geldbiljetten die in omloop waren in Zummar vóór en na de val van het regime van Saddam Hoessein, kan u verschillende bankbiljetten, die in Irak na de val van het regime van Saddam Hoessein in omloop zijn, opsommen nl. 50, 250, 1000, 5000, 10.000 en 25.000 Dinar (zie gehoorverslag CGVS p. 11-12). Over het geld in omloop vóór de val maakt u echter ernstige fouten. Zo verklaart u dat er toen biljetten van 50, 100, 250, 1000 en 10.000 Dinar en muntstukken van 1 Derham, 2 Derham, een kwart Dinar en een halve Dinar hebben bestaan. U stelt dat deze muntstukken in omloop waren tot de oorlog met de Amerikanen in 2003 en daarna niet meer in gebruik waren (zie gehoorverslag CGVS p. 14-15). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt evenwel dat er geen briefje van 1000 Dinar in omloop was vóór de val van het regime van Saddam Hoessein. Bovendien werd het gebruik van muntstukken vanaf 1992, toen u nog een kind was, volledig afgeschaft in Centraal-Irak. Het is dus zeer bevreemdend dat u verklaart dat er tot 2003 muntstukken gebruikt werden in Centraal-Irak, terwijl deze slechts in omloop waren tot u de leeftijd van 9 jaar had (zie

gehoorverslag CGVS p. 15) Dergelijke foutieve informatie doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Centraal-Irak.

Vervolgens is het uiterst bevreemdend dat u, hoewel u een opsomming geeft van provincies in Irak, niet kan antwoorden op de vraag welke provincies aan de uwe grenzen. U kan zelfs niet zeggen welke provincie aan het subdistrict Zummar, dat aan de rand van uw provincie ligt, grenst (zie gehoorverslag CGVS, p. 17-18).

Verder moet worden vastgesteld dat u verkeerdelijk stelt dat Ain Zala ten noorden van Zummar ligt (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). + bijlage I bij dit gehoorverslag).

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u, wanneer gevraagd welke autoriteiten er aan de macht zijn in Zummar, antwoordt dat er wel een leger aanwezig is, maar dat jullie niet wisten bij welke diensten of welke instantie die hoorde (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Dat u, die beweert inwoner te zijn van Zummar, en er meerdere jaren in een lokale handelszaak zou gewerkt hebben, niet zou weten dat het bestuur en de veiligheid van Zummar in handen is van de Koerdische autoriteiten, doet verdere twijfels rijzen over uw beweerde herkomst.

Het is verder uiterst bevreemdend dat u, wanneer u uitdrukkelijk gevraagd werd of u voorbeelden kon geven van Koerdische partijen die actief zijn in uw streek van herkomst, antwoordt dat u geen Koerdische partijen kent, dat deze misschien aanwezig zijn in uw regio, maar dat u er geen kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dat u, die beweert afkomstig te zijn Zummar, geen Koerdische partijen, kent en zelfs niet weet of er Koerdische partijen aanwezig zijn, doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst. Zelfs wanneer u expliciet wordt gevraagd of u ooit heeft gehoord over de Partiya (de KDP of Koerdisch Democratische Partij) en de Yaketi (de PUK of Patriottische Unie Koerdistan), de twee belangrijkste Koerdische partijen, blijkt u deze niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit gebrek aan kennis doet ernstig afbreuk aan uw vermeende herkomst uit Zummar aangezien de Koerdische partijen er actief aanwezig zijn. Na de eerste onderbreking tijdens uw gehoor dd. 8 oktober 2009 haalt u plots spontaan aan dat u de vraag niet goed begrepen had en dat er wel Koerdische partijen aanwezig zijn in uw streek. Gevraagd hoe deze Koerdische partijen heten, antwoordt u de "Hizb Koerdie" en de "Intihat Koerdie". De term Hizb en Intihat zouden Arabische termen zijn. Gevraagd of de Koerdische partijen geen Koerdische benamingen gebruiken, antwoordt u dat jullie de Arabische termen gebruiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14). Het is zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat u, die stelt van Koerdische origine te zijn, verklaart dat de Koerdische politieke partijen in uw regio, zijnde de KDP en de PUK, niet kent wanneer u de Koerdische naam wordt opgegeven, maar beweert alleen de Arabische naam te kennen. Te meer daar u vóór de onderbreking ook zelf gaan namen van Koerdische partijen kon opgeven. Uw verklaring dat de Koerdische politieke partijen in uw regio niet gekend zijn onder hun Koerdische maar onder hun Arabische namen, is ongeloofwaardig in de context van uw beweerde regio van herkomst.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u de kleuren van de nummerplaten van wagens vóór en na de val foutief aangaf. Zo beweert u dat deze zowel vóór als na de val wit met zwarte letters waren (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Uit onze informatie blijkt echter dat de nummerplaten vóór de val wit waren en dat er na de val groene nummerplaten zijn ingevoerd. Het feit dat u dat u met geen woord rept over de groene nummerplaten, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Zummar.

Uit uw verklaringen blijkt dat u wel enige kennis heeft over Zummar, maar echter ontoereikend voor iemand die beweert zijn hele leven in deze stad te hebben gewoond. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vermeende afkomst uit Zummar of Centraal-Irak, en bijgevolg ook niet aan uw asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van uw asielsdossier kunnen wijzigen. Er dient vooreerst te worden benadrukt dat aan de authenticiteit van de door u voorgelegde documenten slechts geloof kan worden gehecht indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Het **attest van de mukhtar dd. 24 mei 2009** werd afgeleverd toen u zich reeds in België bevond. Daarenboven wordt er geen melding gemaakt van de periode gedurende dewelke u in Zummar zou gewoond hebben.

Bijgevolg kan u noch de hoedanigheid van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De manifeste bedrieglijkheid omtrent uw beweerde herkomst laat het CGVS evenmin toe om zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de exacte regio van waar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en kan u de status van subsidiaire beschermde niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Belang

In het verzoekschrift voert verzoeker, onder verwijzing naar het arrest van de Raad van State 18 maart 2009, aan dat indien de Raad van oordeel zou zijn dat de identiteitsdocumenten geïmitieerd zouden zijn door valsheid dit nog niet betekent dat verzoeker het vereiste belang zou ontberen vermits de goede trouw geen vereiste is in de Conventie van Genève en het eventueel ontbreken ervan geen afbreuk doet aan het reëel risico op vervolging in het land van herkomst.

Het belang bij het beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt niet betwist gelet op het arrest nr.198.069 van de Raad van State van 18 maart 2009, waarin wordt overwogen dat “het algemeen rechtsbeginsel “*fraus omnia corrumpit*” er niet aan in de weg staat dat een vreemdeling ten overstaan van wie door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is genomen, over het vereiste belang beschikt om die beslissing met een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan te vechten, tenzij zou blijken dat het beroep tot nietigverklaring zelf door bedrog is aangetast”.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 51/4 §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de Belgische Staat zich op het standpunt stelt dat de identiteitsdocumenten vervalst zouden zijn en dit gebaseerd op een onderzoek van de federale politie, waarvan het verslag evenwel in het Frans werd meegedeeld. Verzoeker verwijst naar het advies 34.745/4 van de Raad van State m.b.t. het KB dd. 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging van het CGVS waarin wordt gesteld dat “de stukken die de overheid als grondslag wil aanvoeren door daarnaar te verwijzen (bovendien) een wezenlijk onderdeel (uitmaken) van de beslissing.” en “ze (...) dus bezorgd (moeten) worden in de taal van de procedure, nadat ze, in voorkomend geval, vertaald zijn”.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de Commissaris-generaal niet in het minst rekening houdt met het feit dat verzoeker als taal Badini spreekt en dat dit een dialect is dat enkel in een bepaalde regio in Noord-Irak wordt gesproken, hetgeen een relevante vaststelling is welke in overweging dient genomen te worden. Het komt verzoeker gepast voor dat de Raad bijkomende onderzoeksmaatregelen beveelt, nl. dat de Commissaris-generaal een grondig onderzoek voert naar de regio waarin Badini gesproken wordt. Ondergeschikt vraagt verzoeker om de hervorming van de bestreden beslissing c.q. de erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming en onderneemt hij een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

3.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

3.4. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen

worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS, X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).

3.5. Waar verzoeker ten stelligste ontkent dat zijn identiteitsdocumenten vervalst zouden zijn en hij met eerbied vraagt dat aanvullende onderzoeksmaatregelen zouden worden bevolen teneinde de echtheid ervan door een andere gemachtigde instantie te laten verifiëren en hij minstens de kans dient te krijgen verweer te voeren met betrekking tot deze vaststelling, kans welke hem door de Commissaris-generaal werd ontnomen, benadrukt de Raad dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een voorgehouden relaas slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen. In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Zummar, Centraal-Irak, zoals blijkt uit hetgeen volgt, zodat de Raad het niet nodig acht aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen, zo dit al zou kunnen. Zo verzoeker stelt dat hij de kans dient te krijgen te verduidelijken waar en wanneer hij zijn identiteitsdocumenten heeft afgehaald en wat de mogelijke redenen van vervalsing zouden kunnen zijn, wijst de Raad erop dat verzoeker deze mogelijkheid had bij het opstellen van zijn verzoekschrift, mogelijkheid waarvan hij geen gebruik heeft gemaakt. Na lezing van het administratief dossier, inzonderheid het gehoorverslag, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat hij de documenten zelf heeft opgehaald bij de Iraakse autoriteiten (gehoor, p. 12).

3.6. Verzoeker vraagt tevens bijkomende onderzoeksmaatregelen teneinde vast te stellen in welke regio Badini wordt gesproken. De Raad merkt op dat verzoeker zelf toelicht dat "[H]et Badini (...) een Koerdisch dialect (is) dat enkel in een bepaalde regio in Noord-Irak wordt gesproken", en dat hij een door hem getekend kaartje bij het verzoekschrift voegt. Het feit dat verzoeker zelf aangeeft dat deze taal in Noord-Irak wordt gesproken en hij op de tekening aangeeft dat Badini ook in Dohuk (KRG) wordt gesproken, is de vaststelling dat hij deze taal spreekt, geen enkele garantie dat hij uit Zummar, Centraal-Irak komt, vermits hij zelf aangeeft dat hij ook uit Dohuk zou kunnen komen. De Raad ziet dan ook geen reden om verder uit te zoeken waar precies Badini wordt gesproken. Dit klemt des te meer nu uit hetgeen volgt verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Zummar, Centraal-Irak.

3.7. Immers, er dient te worden vastgesteld dat verzoeker de partij van Saddam benoemd als de "Jumhuri-partij", hij niet zoveel kent van politiek maar wel weet dat de Jumhuri-partij een Irakese partij was, hij van deze partij tijdens het regime van Saddam lid was, omdat er toen geen andere partijen waren en het verplicht was dat alle Irakezen zich moesten aansluiten bij de partij van Saddam (gehoor, p.5). Van iemand die beweert in Zummar te hebben gewoond sinds zijn geboorte en die bij de val van het regime van Saddam 20 jaar was, kan verwacht worden, zelfs wanneer hij totaal geen interesse zou hebben gehad in politiek, dat hij minstens de naam kent van de, in die tijd, alomtegenwoordige Baath-partij. Verder is het niet in het minst aanvaardbaar dat verzoeker als Koerd niet op de hoogte is van de Koerdische partijen in zijn regio, zelfs niet wanneer de interviewer de naam van de partijen voorzegt (gehoor, p. 5). Na de pauze, tijdens het gehoor, komt verzoeker zelf terug op de vraag met betrekking tot de Koerdische partijen doch ook op dit moment slaagt hij er als Koerd niet in om de Koerdische naam van de KDP en de PUK te geven, de belangrijkste Koerdische partijen. Deze twee vaststellingen zetten verzoekers geloofwaardigheid met betrekking tot zijn afkomst uit Zummar, Centraal-Irak, ernstig op de helling. De Raad herhaalt dat, de Baath-partij en de naam "Baath" alomtegenwoordig waren ten tijde van het regime van Saddam en dat thans Zummar betwist gebied is, waarvan de veiligheid in handen is van de Peshmerga en de administratie geleid wordt door de Koerden (administratief dossier: UNHCR, Chronology of events in Iraq). Verzoekers verweer dat de Commissaris-generaal ten onrechte stelt dat "Jumhuri", vertaald de republikeinse partij, een foutief antwoord is en een politieke partij op velerlei wijze kan worden genoemd, wijzigt niets aan de vaststelling dat verzoeker de Baathpartij niet bij naam heeft genoemd. Ook zijn verweer dat de Koerdische namen van de partijen KDP en PUK nog niet zijn ingeburgerd, omdat de partijen nog maar 3-4 jaar actief is in de regio van Zummar is niet ernstig en aanvaardbaar voor een Koerd uit deze regio. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij uitdrukkelijk verklaarde "ik ken geen Koerdische partijen, misschien zijn ze aanwezig in onze regio, maar ik ken er geen" en wanneer de naam door de interviewer wordt vermeld en de vraag wordt gesteld of hij over deze partijen heeft gehoord antwoordt verzoeker "Neen" (p. 5). Het is dan ook merkwaardig dat verzoeker na de pauze plots stelt dat er wel Koerdische partijen zijn maar nog altijd niet de Koerdische benaming kent. Dienaangaande stelt de Raad ook vast dat verzoeker niet eens op de hoogte is van het

feit dat in Zummar de veiligheid en de administratie in handen is van de Koerdische autoriteiten. Voor een Koerdische inwoner van Zummar die jaren in een lokale handelszaak zou hebben gewerkt is dit niet te verklaren. Op basis van deze vaststellingen alleen al kan besloten worden dat verzoeker niet afkomstig is uit Zummar.

Ook op de eenvoudige en alledaagse vraag over de kleur van de nummerplaten stelt verzoeker dat deze wit en zwart zijn en dat het altijd zo geweest is voor privé-auto's (gehoor, p. 16). Het is niet geloofwaardig voor iemand die beweert uit Zummar te komen dat hij niet op de hoogte zou zijn dat na de val van het regime de nummerplaten veranderd zijn van kleur. Verzoeker beperkt zich tot een blote bewering dat in de praktijk nog altijd gebruik wordt gemaakt van de zwart-witte nummerplaten, bewering die geen steun vindt in het administratief dossier.

Ook verzoekers verweer met betrekking tot de in omloop zijnde munten kunnen niet overtuigen. De Commissaris-generaal stelt vast dat *"Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (...) evenwel blijkt dat er geen briefje van 1000 Dinar in omloop was vóór de val van het regime van Saddam Hoessein. Bovendien (...) het gebruik van muntstukken vanaf 1992, toen u nog een kind was, volledig (werd) afgeschaft in Centraal-Irak" en "Het (...) dus zeer bevreedend (is) dat u verklaart dat er tot 2003 muntstukken gebruikt werden in Centraal-Irak, terwijl deze slechts in omloop waren tot u de leeftijd van 9 jaar had (zie gehoorverslag CGVS p. 15)".* Met het argument dat hij zeer gedetailleerde en specifieke informatie heeft gegeven weerlegt hij deze vaststelling niet.

3.8. Uit de nalezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker een aantal gegevens over Zummar kent doch de aard van de gegevens die hij niet kent, en die bovendien alledaagse en eenvoudige gegevens betreffen, wijzen erop dat verzoeker zijn kennis heeft vergaard en ingestudeerd. Het feit dat hij wel provincies kan opsommen van Irak, maar niet weet aan welke provincie zijn eigen provincie grenst, bevestigt nogmaals het besluit, dat verzoeker zijn kennis ingestudeerd heeft.

3.9. Vermits verzoeker blijkens zijn verklaringen niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Zummar worden de door hem ingediende identiteitsdocumenten niet aanvaard als objectief bewijs van zijn identiteit en afkomst. Hetzelfde kan besloten worden voor het door verzoeker ingediende attest van de "Mukhtar" van 24 mei 2009 waarin wordt geattesteerd dat hij van Zummar afkomstig zou zijn. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De Commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat in casu het geval. Het voorleggen van een bewijs van woonst kan bezwaarlijk de hierboven vermelde vaststellingen aangaande zijn afkomst uit Zummar alsnog in een ander daglicht plaatsen.

3.10. Waar verzoeker stelt dat de Commissaris-generaal geen enkele opmerking heeft geformuleerd omtrent zijn asielrelaas en ook niet omtrent de geloofwaardigheid hiervan dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorbijgaat aan de bestreden beslissing waar wordt overwogen dat *"Er (...) dan ook geen geloof (kan) gehecht worden aan uw vermeende afkomst uit Zummar of Centraal-Irak, en bijgevolg ook niet aan uw asielrelaas dat zich daar zou hebben afgespeeld"*. Verzoekers relaas wordt derhalve afgewezen omdat het niet geloofwaardig is.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

3.12. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming dient te worden benadrukt dat ook zonder de noodzaak van het bewijs van een individuele dreiging, de aanvrager niet louter naar een algemene toestand kan verwijzen doch enig verband met zijn concrete toestand aannemelijk moet kunnen maken. Het volstaat dan ook niet dat verzoeker verwijst naar de toestand in Ninewa. Verzoeker maakt zijn afkomst uit Ninewa niet aannemelijk zodat hij zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk heeft gemaakt. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 maart 2010 door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS